

Iedvesmojošas domas

PREZIDENTS GORDONS B. HINKLIJS

Pēdējais atklāsmju laikmets

„**C**ik brīnišķīgi ir tas, ka Dievs uzlūko mūs ar labvēlību šajā pēdējā atklāsmju laikmetā, laiku pilnības atklāsmju laikmetā, kad Viņš šajā dižajā un pēdējā laika posmā ir atjaunojis Savu darbu ar visu tā spēku, ar visu tā slavu, visu tā patiesību un visām visu iepriekšējo atklāsmju laikmetu pilnvarām. . . .

Es zinu, ka Dievs, mūsu mūžīgais Tēvs, dzīvo un mīl mūs, ka Jēzus ir Viņa mīļotais Dēls, mūsu Pestītājs, Glābējs, Kungs un draugs, ka Džozefs Smits bija un ir pravietis, ka šī Baznīca ir patiesa, ka Viņu darbs ir atjaunots uz zemes, lai mūs svētītu un nestu laimi“ (reģionālā konference Solteiksitiņā, Jūta, 2003. gada 4. maijs).

Es zinu, ka evaņģēlijs ir patiess

„Vai es zinu, ka [evaņģēlijs] ir patiess? Es gribu, lai visi, kas atrodas šajā zālē, šovakar saprot, ka katrs no jums dzirdēja mani sakām: Es zinu, ka Dievs, mūsu mūžīgais Tēvs, dzīvo. Es zinu, ka Viņš dzīvo. Es zinu, ka Viņš ir fiziska būtne. Es zinu, ka Viņš ir dižais Visuma Dievs. Es arī zinu, ka es esmu Viņa bērns un ka jūs esat Viņa bērni, un ka Viņš ieklausās, dzird un atbild uz mūsu lūgšanām.

Es zinu, ka Jēzus ir Kristus. Viņš bija dižs darbarīks Dieva rokās, lai radītu zemi. Jāņa evaņģēlijs saka, ka bez Viņa nekas nav radies, kas ir [skat. Jāņa 1:3]. Viņš bija Radītājs. Viņš bija Vecās Derības Jehova. Viņš bija Kristus bērniņš, kurš ieradās un piedzima vienkāršos apstākļos. Viņš bija Mesija, kurš vienīgais varēja piepildīt Savu iepriekš ordinēto misiju, ārstējot slimos un uzceļot mirušos. Viņš bija dižais pasaules Pestītājs, kurš mira Golgātas kalnā un kurš tika augšāmcelts trešajā dienā kā pirmais no mirušajiem (1. korintiešiem 15:20). Tas ir Viņš, kurš apciemoja nefijiešus Amerikas kontinentā un mācīja tos, kā Viņš bija mācītis Svētajā Zemē. Un tas ir Viņš, kurš kopā ar Savu Tēvu apciemoja zēnu Džozefu un runāja ar viņu attiecībā par šī darba atjaunošanu.

Es zinu, ka priesterība ir uz zemes un ir pieejama katram vīrietim, kurš dzīvo tās cienīgi. Es zinu, ka tempļa priekšraksti ir uz zemes, dižie saistīšanas priekšraksti, ar kuriem mēs varam tikt saistīti kopā kā ģimenes uz laiku un visu mūžību. Es zinu, ka Dievs nepametīs šo darbu, bet Viņš rūpēsies par to, lai vienmēr būtu kāds, caur kuru Viņš var nodot Savas patiesības cilvēkiem” (sanāksme Nairobi, Kenija, 2005. gada 4. augusts).



Mūsdienu atklāsmes

„Cik tas ir brīnišķīgi, ka mēs ticam mūsdienu atklāsmēm. Es patiešām ticu, ka, ja atklāsmes bija vajadzīgas senos laikos, kad dzīve bija vienkārša, tad atklāsmes ir vajadzīgas arī šodien, kad dzīve ir sarežģīta. Zemes vēsturē nekad nav bijis tāds laiks, kad cilvēkiem atklāsmes būtu nepieciešamas vairāk kā tagad.

Es gribu jums liecināt, mani brāļi un māsas, ka atklāsmju grāmata nav aizvērta. Dievs vada šo dienu un laiku un runā šodien tikpat noteikti, kā Viņš to darīja Ābrahāma, Īzaka un Jēkaba laikā“ (sanāksme Madridē, Spānija, 2004. gada 29. maijs).

Pārbaudiet to

„Es lūdzu jums, mani brāļi un māsas, ja jums ir kādas šaubas attiecībā par kādu šīs Baznīcas mācību, tad pārbaudiet to. Izmēģiniet to. Dzīvojiet saskaņā ar šo mācību. Metieties ceļos un lūdziet par to, un Dievs jūs svētīs ar zināšanām par šī darba patiesumu“ (sanāksme Parīzē, Francija, 2004. gada 28. maijs).

Pacelieties virs ļaunuma

„Mani dārgie jaunie draugi, nekad neļaujiet kaut kam stāties ceļā jūsu cienīgumam ieiēt Tā Kunga namā un tur piedalīties dižā un brīnišķīgā kalpošanā to labā, kuri jau ir miruši.

Jūs sastopat tik daudz ļaunuma. Pacelieties virs tā. . . . Es nezinu, vai jebkad pasaules vēsturē ir bijis laiks, kad ļaunums ir bijis tik liels kā šodien. Es gribu jūs apsveikt, jūs šīs Baznīcas jaunie vīrieši un sievietes, kas nepadočas ļaunumam. Lai Dievs jūs svētī un dod jums spēku pretoties ļaunumam“ (sanāksme São Paulo, Brazīlija, 2004. gada 21. februāris).

Šī darba galvenais mērķis

„Es mudinu jūs, dārgās māsas, apmeklēt Tā Kunga namu un iedrošināt savus vīrus doties kopā ar jums. Ja gadījumā šeit ir kāds, kas vispār nav bijis vai nav bijis ilgu laiku templī, tad es ar mīlestību sirdī iesaku jums darīt visu, kas ir nepieciešams, lai būtu cienīgi doties uz templi. Ja jūs neesat to izdarījuši, tad jūs neesat īsti sapratuši, kas ir šīs Baznīcas būtība. Šī darba galvenais mērķis, kā to pasludināja debesu Dievs, ir īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi [skat. Mozus 1:39]. Vai jūs mīlat savu vīru? Vai jūs mīlat savus bērnus, mazbērnus un mazmazbērnus?

Tad nepalaidiet garām izdevību saistīt tos ar sevi mūžīgā derībā, ko laiks nevar iznīcināt un ko nāve nevar saraut. To nevar panākt nevienā citā veidā. . . .

Un ja šīs svētības ir pieejamas [mums] no šīs paaudzes, vai tad taisnīgs Dievs nenodrošinātu veidu, lai tās būtu pieejamas jūsu priekštečiem, kuriem nebija šāda iespēja?“ (staba Sieviešu Palīdzības biedrības sanāksme, Soltleiksitijā, Jūta, 2002. gada 20. marts).

Nāciet uz templi

„Es vēlētos katram klātesošajam pateikt: Nāciet uz templi. Dzīvojiet cienīgu dzīvi, lai varētu doties uz templi. Dzīvojiet saskaņā ar Dieva baušļiem, lai jūs varētu doties uz templi. Izpildiet visu to, kas ļaus jums būt cienīgiem kalpot Tā Kunga namā. Tās ir uzcelts jums, mani brāļi un māsas, lai jums varētu būt iespēja nākt uz templi un saņemt brīnišķīgas svētības, kuras nevar saņemt nekur citur pasaulē, izņemot tempļos, kur jūs varat tikt saistīti kopā kā vīrs un sieva, kur jūsu bērni var tikt saistīti ar jums, kur jūs varat strādāt savu senču labā, kas jau ir miruši. Šis dižais, brīnišķīgais un apbrīnojami nesavtīgais darbs notiek Tā Kunga namā. Nāciet uz templi!“ (sanāksme Abā, Nigērija, 2005. gada 6. augusts).

Dzīvojiet, lai būtu priesterības cienīgi

„Dievs jums [priesterības nesēji] ir devis kaut ko, kam piemīt spēks, dievišķīgums, realitāte un lietderīgums. Viņš ir svētījis jūs ar sava spēka būtību, ar pilnvarām runāt Viņa svētajā Vārdā un īstenot Viņa darbu—svētīt, mācīt, iedrošināt, palīdzēt un pārvaldīt Viņa Valstības lietas—Viņš ir svētījis jūs ar ķēnišķās priesterības spēku. Runājot par priesterību, nekas nav vienkāršs vai pats par sevi saprotams. Priesterība ir Viņa dievišķais spēks. Tās ir spēks, ar kuru tika radīta zeme un ar kuru Viņa darbs tiek virzīts uz priekšu. Un Viņš ir pagodinājis mūs, dāvādams jums un man Savā labestībā un augstsirdībā šo spēku un pilnvaras. Ak, kā mums vajadzētu tiekties dzīvot tā, lai būtu šī spēka un pilnvaru cienīgi, lai nekad nedarīto neko tādu, kas iznīcinātu mūsu, kā Viņa dēlu lietderīgumu, izmantojot šo dievišķo, svēto un ievērojamo spēku, ko mēs saucam par svēto priesterību“ (reģionālā konference, Plisent Grova, Jūta, 2003. gada 19. jūnijs).

Baznīcas locekļu svētības

„Cik gan brīnišķīgi ir piederēt Baznīcai! Vai jūs jebkad

esat pārtraukuši domāt par to, cik bezjēdzīga būtu jūsu dzīve bez Baznīcas? Cik gan pateicīgiem mums vajadzētu būt . . . par šīm lieliskajām svētībām, kuras nāk caur Jēzus Kristus evaņģēliju. Paldies jums . . . par to, ka esat bijuši uzticami Pēdējo Dienu Svētie un centušies audzināt savus bērņus gaismā un patiesībā, mīlestībā pret Tō Kungu un Viņa dižo un svēto darbu“ (staba konference, Vestvalesitijā, Jūta, 2002. g. 10. nov.).

Jēzus Kristus dievišķā misija

„Mēs esam dižena ģimene, kas ir saistīta kopā mīlestības un ticības vienotībā. Mūsu svētības kā tautai un kā atsevišķiem cilvēkiem ir lielas. Mūsu sirdīs mēs glabājam stingru un nesatricināmu pārliecību par Tā Kunga Jēzus Kristus dievišķo misiju.

Viņš bija Vecās Derības Jehova, Radītājs, kurš Sava Tēva vadībā izveidoja visas lietas un bez Viņa nekas nav radies, kas ir (Jāņa 1:3). Viņš bija apsolītais Mesija, kurš atnāca ar dziedinājumu Savos spārnos. Viņš bija brīnumu veicējs, dižais dziednieks, Augšāmcelšanās un Dzīvība. Viņš ir vienīgais Vārds zem debess, kurā mums lemta pestīšana [skat. Apustuļu darbi 4:12]. . . .

Viņš nāca kā dāvana no Mūžīgā Tēva. Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlēja, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību (Jāņa 3:16).

Viņš labprātīgi piekrita pamest Savu troni debesīs un nonākt uz zemes, lai piedzimtu silē, pakļautā tautā. Viņš staigāja pa tās zemes putekļainajiem ceļiem, dziedinot slimos, mācot evaņģēliju un svētot visus, kas Viņu pieņēma. . . .

Golgātas kalnā Viņš atdeva Savu dzīvību par katru no mums. Tā ir lielākā dāvana, ko katrs no mums jebkad varētu saņemt. Tā ir augšāmcelšanās un mūžīgās dzīves dāvana.

Mēs godājam Viņa dzimšanu. Bet bez Viņa nāves Viņa dzimšana būtu bijusi tikai vēl viena dzimšana. Tā bija pestīšana, ko Viņš paveica Ģetzemanes dārzā un uz Golgātas krusta un kas padarīja Viņa dāvanu nemirstīgu, neierobežotu un mūžīgu. Viņš bija dižā Grēku Izpiršana par visas cilvēces grēkiem. Viņš ir augšāmcelšanās un dzīvība, pirmais no mirušajiem (1. korintiešiem 15:20). Pateicoties Viņam, visi cilvēki tiks augšāmcelti no kapa.

Mēs Viņu mīlam. Mēs Viņu godājam. Mēs pateicamies Viņam. Mēs Viņu pielūdzam. Katra no mums labā un

visas cilvēces labā Viņš izdarīja to, ko neviens cits nebūtu varējis izdarīt. Lai ir pateicība Dievam par Viņa mīlotā Dēla, mūsu Glābēja, pasaules Pestītāja, nevainojamā Jēra, kurš tika ziedots kā upuris par visu cilvēci, dāvanu“ (misionāru dievkalpojums, 2002. g. 15. dec.).

Grēku Izpiršanas svētības

„[Jēzus Kristus] veiktā Grēku Izpiršana ir dižākais notikums cilvēces vēsturē. Nav nekas tāds, ar ko To varētu salīdzināt. Tā ir mūsu Tēva ieceres, kas paredzēta Viņa bērnu laimei, būtiskākā daļa. Bez tās mirstīgā dzīve būtu eksistence bez mērķa, bez cerības un bez nākotnes. Mūsu dievišķā Pestītāja dāvana piešķir mūsu dzīvei pilnīgi jaunu dimensiju. Pateicoties mūsu Glābēja upurim, drūmas aizmirstības vietā nāve kļūst tikai par pāreju uz daudz brīnīšķīgāku valstību. Augšāmcelšanās kļūst par realitāti visiem. Mūžīgā dzīve kļūst pieejama tiem, kas dzīvo paklausībā Viņa baušļiem“ (Austrālijas staba konferences satelītpārraide, 2005. g. 12. febr.).

IEROSINĀJUMI MĀJSKOLOTĀJIEM

Pēc tam, kad lūgšanu pilni esat studējuši šo vēstījumu, dalieties tajā, izmantojot metodes, kas mudina piedalīties tos, kurus jūs mācāt. Tālāk sniegti dažī piemēri:

1. Parādiet prezidenta Hinklija rakstu un attēlu. Paskaidrojiet, ka viena no pravieša galvenajām lomām ir mācīt un liecināt. Uzaiciniet ģimenes locekļus pēc kārtas skaļi lasīt to sadaļu, kas viņus interesē. Lieciniet par to, cik svarīgi ir sekot pravietim.

2. Palūdziet vienu ģimenes loekli nostāties tādā vietā, kur viņš vai viņa var redzēt lietas, kuras neviens cits nevar redzēt. Palūdziet šim cilvēkam aprakstīt, ko viņš vai viņa redz. Izskaidrojiet gaišreģa lomu (skat. Mosijas 8:15–17). Izlasiet no raksta izvēlētas sadaļas. Kā šie mūsu pravieša paziņojumi uzlabo mūsu garīgo iztēli?

3. Atnesiet priekšmetus, kas attēlo raksta sadaļas (Svētos Rakstus, tempļa vai Glābēja attēlu u. c.). Izlasiet atbilstošās sadaļas, un apspriediet to, kā šīs mācības ir atnākušas no Debesu Tēva. Lieciniet par to, ka mēs varam zināt patiesību caur Svētā Gara spēku.